

Scriptures By Acharyas and Devotees >> Bhakti Purushottama Swami >> Sri Jagannath >>
Purusottama ksetra Mahatmya >>

Purusottama Ksetra Mahatmya

Purusottama Ksetra is supremely purifying. Here Lord Visnu resides in the deity form made of daru (wood) and is also known as Daru-Brahma. Who ever takes darsan of His form will be immediately liberated. One who visits Purusottama Ksetra gets the results of traveling to all of the holy tirthas. Bhagavan Jagannatha exists everywhere. He is all-pervading. Still, He is there in Purusottama Ksetra in His saksyata svarupa, His original form. This dhama is so dear to the Lord that He named it after Himself (Purusottama). This ksetra extends up to ten yojana, 120 kilometers in diameter. This place manifests from the ocean and is covered by sand. In the middle of this sandy beach there is a blue mountain.

The earth planet was once submerged in the waters of devastation. Bhagavan Varahadeva recovered the earth and settled it properly. Then Lord Brahma started to set all of tirthas and holy rivers. Lord Brahma thought about the plight of the living entities on this planet who are constantly suffering from three kinds of material miseries. Considering their welfare, Brahmaji offered prayers to Paramesvara Visnu, the deliverer of liberation. Lord Visnu was pleased with the prayers of Brahmaji and appeared before him. His bodily color was blue like a cloud. In His hands were sankha, cakra, gada and padma. He rode on His carrier, Garuda. Lord Visnu told Brahmaji, "I will tell you of a process that will fulfill your desires. There is a place situated on the northern side of the ocean and the southern side of the river Mahanadi. It is called Utkala desa. This place is a very secret place, not known to the people in general. There I live in My special form, Purusottama, beyond ksara and aksara. Utkala is never affected by creation or annihilation. There is a tree on the top of a blue mountain called kalpa vata. Towards the western side of this tree there is a pond called Rohini kunda. I am residing at the bank of this pond as Purusottama. Whoever will take darsan of Me here will get liberation without doubt.

"Oh Brahmaji, you should go there and meditate on Me. All of the glories of Purusottama ksetra will manifest to you automatically. That place is hidden in the Vedic literature. Under My illusion nobody knows about this dhama. Now, by My mercy, this dhama will be manifest to all. If someone spends time equivalent to one breath there, he will get result of one asvamedha yajna. After advising Lord Brahma in this way Lord Visnu disappeared. Following the order of Lord Visnu, Brahmaji went to Nila-cala Dhama and started to meditate.

From Pitri-loka Lord Yamaraja came to Nila-cala. Yamaraja was worried that if the Lord freely gave His darsan to everyone that he would lose his service. All of the fallen souls would get liberation and Yamaraja's post would reduce. He came to Nila-cala and offered prayers to Lord Narayana. Lord Narayana was very pleased with Yamaraja's prayers. He indicated to Laksmi Devi, who was seated on His left side, to speak to Yamaraja. Laksmi Devi said, "Oh Suryanandana Yamaraja, it is not possible for us to leave this Purusottama ksetra. No one suffers any karma phala in this land. Everyone who lives here, including all of the birds and animals, get free from all of their sinful reactions. Whoever takes darsan of Lord Narayana here becomes free from all karma. You can use your influence anywhere except this place. You may work somewhere else, but not here. Your great-grandfather, Brahmaji, knowing the glories of this dhama is also offering his prayers to Lord Gadadhara."

Yamraja humbly replied, "My dear Laksmi Devi, whatever you have said I accept as correct. The Lord's desire is final. He is the one who puts the living entities in bondage, and He is the one who delivers them from bondage. He also has created me, as well as heaven and hell. If it is His desire that whoever dies here will get liberation, then please explain to me in detail the glories of living in this place." Laksmi Devi was glad for the opportunity to glorify Purusottama ksetra. She told the following pastimes to Lord Yamaraja.

Markandeya Rsi and Nila-cala Dhama

There was once a rsi called Markandeya. He had received a boon that he would remain alive for seven kalpas (seven days of Brahma). At the end of a day of Brahma, devastation takes place. At that time the whole world is inundated by water. Everyone and everything dies in that devastation. But Markandeya Rsi did not die. He floated in the devastation water. He suffered greatly, being tossed in the fierce waves. After a long time he reached a bank near Nila-cala. He could see that the land was above water level. There was a huge banyan tree standing on this track of land. He was surprised to hear someone calling him saying, "Markandeya! Do not be worried. Come near me." Markandeya was astonished. "Who is calling me? Where is this affectionate voice coming from?" Then Markandeya saw Lord Narayana and Laksmi Devi. He offered his obeisances and prayers to Lord Visnu.

The Lord spoke to His devotee: "You do not know My tattva, and that is why you are suffering. Oh great sage, climb on top of this tree. There on top of a leaf you will see My childhood form. You may enter into His wide open mouth and stay there happily." Markandeya was surprised to hear this. He climbed the tree and saw the childhood form of the Lord. The sage cautiously entered His mouth. He saw there the fourteen planetary systems and all of the demigods including Brahmadeva, the Dikpalas, siddhas, gandharvas, raksasas, munis, devarsis, oceans, tirthas, rivers, mountains and forests. He saw Sesa naga with His thousands of hoods. He saw there whatever Brahmaji had created. He traveled deep inside the belly of the childhood form of the Lord. Finally the sage came out of the belly through His neck and met with Lord Narayana and Laksmi Devi again.

Upon seeing Markandeya Rsi Lord Visnu said: "Markandeya, you should know it for sure that this most wonderful place is My eternal dhama. No creation or annihilation takes place here. No material bondage is found here. Whoever enters My abode, with the understanding that I am present here, will not have to take birth again in this material world." "My dear Lord," the rsi said, bowing his head. "I desire to stay here. Please give Your blessings that I may take up residence in Your dhama."

The Lord replied, "I will stay here until the end of the devastation. After that I will create for you one nice place where you can stay peacefully and worship My second form, Mahadeva. Thus by My mercy you can conquer over death." After receiving this boon, Markandeya performed tapasya to please Lord Siva, who is known as Markandesvara.

The Deliverance of Pundarika and Ambarisa

Once upon a time there was a brahmana named Pundarika and a ksatriya, Ambarisa, who lived in Kuruksetra. They were good friends. Though they had taken birth in good families, they had given up all of their good qualities and always engaged in sinful activities. They never performed their daily duties according to their varna. They drank wine and enjoyed the association of prostitutes. They were not worried about their destination at the time of death. Both Pundarika and Ambarisa decided to go to other countries to earn money. While moving here and there, they reached a place

where many saintly people were performing yajna. From a far distance they could hear the recitation of scripture. By seeing these spiritual activities, their minds changed. They became attracted to religious life. "We have committed so many sinful activities," the friends lamented. "How can we overcome the reaction of these sins? The sins we have performed are rare to find in scriptures. How can sastra tell us how to be free from the reactions of our sinful activities? Let us ask these great saintly persons who have gathered here for yajna. Surely they can tell us some process on how to be delivered."

Approaching the sadhus with great humility, Pundarika and Ambarisa detailed their sinful activities and asked how they could be saved from the punishment of Yamaraja. When the saintly persons heard about their sinful life, the descriptions were so severe that they closed their eyes. No one could prescribe any atonement for such sins. There was one great Vaisnava who was head among all the saints. The saints words gave hope to the distressed men. "Oh son of a brahmana. Oh son of a kshatriya. If you seek deliverance from the reactions of these abominable sinful activities, you must immediately go to Purusottama ksetra. This place is the best among all tirthas. Here Lord Purusottama has appeared in a most merciful form, being pleased by the devotion of His devotee, King Indradyumna. By worshiping Lord Jagannatha not only you will be free from sin, but you will get liberation. Just by having His darsan you will be free from the reactions of all sinful activities. Take shelter of Jagadisa, who resides in Utkala Pradesa, on top of the Nilacala, the blue mountain. That most merciful Lord will definitely fulfill your desires."

After hearing this good instruction from the Vaisnava, both Pundarika and Ambarisa happily started their journey to Purusottama ksetra. Hearing and repeating the glories of Lord Jagannatha, they became renounced. They gave up bad association and started to practice devotional service. After some days they reached Puri Dhama. They took their holy bath in the ocean and proceeded to the temple. At the entrance they offered prostrated obeisances. But at that time they were not able to see the deities of the Lord. Their hearts thumping with worry, Pundarika and Ambarisa decided to fast until they could have darsan of the Lord. They engaged in continuous chanting of the holy names. On the third night they saw some effulgence coming from inside the temple. The devotees continued their fasting and engaged in intense chanting of the holy names of the Lord. On the seventh night, they finally had the darsan of Lord Jagannatha. Free from contamination and full of transcendental knowledge and bliss, Pundarik and Ambarish spent the rest of their lives serving Lord Jagannatha in His dhama.

--

Purušóttama kšetra Mahátmja

český překlad: CC-BY-SA bh. Jan Mareš, 2015

Purušóttama kšetra je svrchovaně očištná. Pán Višnu zde sídlí v podobě Božstva ze dřeva (daru) a je také znám jako Daru-Brahman. Kdokoliv získá daršan Jeho podoby, bude okamžitě osvobozen. Ten, kdo navštíví Purušóttama kšetru, získá výsledky cestování na všechny svaté tirthy. Bhagaván Džagannátha je přítomen všude, je všudypřítomný. Přesto se nachází v Purušóttama kšetre ve své sákšjata svarúpe, původní podobě. Tento dhám je Mu tak drahý, že jej pojmenoval po sobě (Purušóttama). Tato kšetra má v průměru až deset jódžanů (120 kilometrů). Toto místo se projevuje z oceánu a je pokryto pískem. Uprostřed této písečné pláže stojí modrá hora (Níláčala).

Planeta Země byla kdysi ponořena ve vodách zkázy. Bhagaván Varáhadeva ji zachránil a usadil ji na své místo. Pak na ni Pán Brahmá začal umisťovat všechny tirthy a svaté řeky. Myslel na

neutešenou situaci živých bytostí na této planetě, které neustále trpí třemi druhy hmotného utrpení. S ohledem na jejich prospěch se Brahmádží modlil k Paramešvarovi Višnuovi, dárci osvobození. Pána Višnu modlitby Brahmádžího potěšily a zjevil se mu. Barva Jeho těla byla modrá jako mrak. V rukou držel šankhu, čakru, gadu a padmu. Jel na svém přepravci Garudovi. Pán Višnu řekl Brahmádžímu: „Povím ti o způsobu, který splní tvé touhy. Na severním břehu oceánu a jižně od řeky Mahánadí se nachází místo zvané Utkala deša. Toto místo je velmi tajné, obyčejní lidé je neznají. Tam žijí ve své zvláštní podobě jako Purušóttama, nad kšarou a akšarou. Utkalu nikdy neovlivňuje stvoření nebo zničení. Na vrcholu modré hory je strom zvaný kalpa vata. Západně od tohoto stromu je nádrž s názvem Róhiní kund. Sídlim na břehu této nádrže jako Purušóttama. Ten, kdo tam získá Můj daršan, bude bezpochyby osvobozen.

„Ó Brahmádží, měl bys tam jít a meditovat o Mně. Veškerá sláva Purušóttama kšetry se ti sama zjeví. Toto místo je ve védské literatuře skryté. Pod vlivem Mé iluze o tomto dhámu nikdo neví. Nyní bude Mou milostí projeven všem. Pokud tam někdo stráví čas rovnající se jednomu nádechu a výdechu, získá výsledek jedné ašvamédha jagji.“ Poté, co Pán Višnu takto poradil Pánu Brahmovi, zmizel. Na pokyn Pána Višnu se Brahmádží odebral do Níláčala dhámu a začal meditovat.

Pán Jamarádža přišel z Pitri-lóky do Níláčaly. Obával se, že kdyby Pán volně dával svůj daršan všem, on by ztratil svou službu. Všechny pokleslé duše by byly osvobozeny a Jamarádžovo postavení by ztratilo na významu. Přišel do Níláčaly a modlil se k Pánu Nárájanovi. Pán Nárájan byl s Jamarádžovými modlitbami velmi spokojen. Pokynul Lakšmí deví sedící po Jeho levém boku, aby s Jamarádžem promluvila. Lakšmí Devi pravila: „Ó Súrjanandano Jamarádži, nemůžeme opustit tuto Purušóttama kšetru. V této oblasti nikdo netrpí následkem žádné karma phaly. Každý, kdo zde žije, včetně všech ptáků a zvířat, se osvobodí ode všech svých reakcí za hříchy. Ten, kdo zde získá daršan Pána Nárájana, se zbaví veškeré karmy. Svůj vliv můžeš uplatňovat kdekoli kromě tohoto místa. Můžeš pracovat někde jinde, ale ne tady. Tvůj praděd Brahmádží zná slávu tohoto dhámu, a proto se také modlí k Pánu Gadádharovi.“

Jamarádža pokorně odpověděl: „Má drahá Lakšmí deví, vše, co jsi řekla, přijímám jako správné. Pánova touha je konečná. On je ten, kdo živé bytosti poutá, a On je ten, kdo je z pout vysvobozuje. Stvořil také mě, stejně jako nebe a peklo. Je-li to Jeho touha, že každý, kdo zde zemře, získá osvobození, pak mi prosím podrobně vysvětlí slávu života na tomto místě.“ Lakšmí deví byla ráda za příležitost oslavovat Purušóttama kšetru. Pověděla Pánu Jamarádžovi následující zábavy.

Márkandeja riši a Níláčala dhám

Byl jednou jeden riši jménem Márkandeja. Dostal požehnání, že zůstane naživu sedm kalp (sedm dní Brahmy). Na konci Brahmova dne nastává zkáza. V té době je celý svět zaplaven vodou. Všichni a všechno během této zkázy umírá. Ale Márkandeja riši nezemřel. Vznášel se na vodách zkázy a velmi trpěl, jak jím pohazovaly divoké vlny. Po dlouhé době se dostal na břeh u Níláčaly. Viděl, že tam země vystupuje nad vodní hladinu. Rostl tam obrovský banján. Byl překvapen, když uslyšel, jak ho někdo volá: „Márkandejo! Nedělej si starosti. Pojď sem ke mně.“ Márkandeja byl ohromen. „Kdo mě volá? Odkud ten laskavý hlas přichází?“ Pak Márkandeja uviděl Pána Nárájana a Lakšmí deví. Poklonil se a pomodlil se.

Pán promluvil ke svému oddanému: „Neznáš Mou tattvu a to je důvod, proč trpíš. Ó velký mudrci, vylez na vrchol tohoto stromu. Na listu tam uvidíš Mou dětskou podobu. Můžeš vstoupit do jejích široce otevřených úst a šťastně tam setrvat.“ Márkandeju to překvapilo. Vylezl na strom a uviděl dětskou podobu Pána. Mudrc opatrně vstoupil do Jeho úst. Spatřil tam čtrnáct planetárních systémů a všechny polobohy včetně Brahmadevy, dikpálů, siddhů, gandharvů, rákšasů, mudrců, devarišiů,

oceánů, tírth, řek, hor a lesů. Viděl Šéša nágu s Jeho tisícovkami hlav. Viděl tam vše, co Brahmádží stvořil. Cestoval hluboko do břicha dětské podoby Pána. Nakonec mudrc vyšel z břicha Jeho krkem a setkal se znovu s Pánem Nárájanem a Lakšmí deví.

Při spatření Márkandeji riših Pán Višnu pravil: „Márkandejo, měl bys najisto vědět, že toto nanejvýš úžasné místo je Můj věčný dhám. Žádné stvoření ani zničení zde neprobíhá. Žádná pouta hmoty zde neexistují. Kdokoliv vstoupí do Mého sídla s pochopením, že jsem zde přítomen, se nebude muset znovu narodit v tomto hmotném světě.“

„Můj drahý Pane,“ řekl riši a poklonil se. „Toužím zde zůstat. Dej mi, prosím, svá požehnání, abych se mohl usadit ve Tvém dhámu.“

Pán odpověděl: „Zůstanu tady do konce zkázy. Potom pro tebe stvořím jedno příjemné místo, kde budeš moci v klidu žít a uctívat Mou druhou podobu, Mahádeva. Tak můžeš Mou milostí překonat smrt.“ Po obdržení tohoto požehnání Márkandeja prováděl tapasju, aby potěšil Pána Šivu, který je známý jako Márkandešvara.

Vysvobození Pundaríky a Ambaríše

Kdysi žili na Kurukšétře bráhmana Pundaríka a kšatrija Ambaríša. Byli to dobří přátelé. I když se narodili v dobrých rodinách, vzdali se všech svých dobrých vlastností a neustále se věnovali hříšným činnostem. Nikdy plnili každodenní povinnosti své varny, pili víno a užívali si společnosti prostitutek. Nedělali si starosti, kam se dostanou po smrti. Jednou se Pundaríka s Ambaríšem rozhodli odejít do jiných zemí, aby vydělali peníze. Zatímco chodili sem a tam, dorazili na místo, kde mnoho svatých lidí konalo jagju. Z dálky uslyšeli recitaci písma. Tím, že viděli tyto duchovní činnosti, jejich mysl se změnila a začal je přitahovat zbožný život. „Spáchali jsme tolik hříšných činností,“ bědovali oba přátelé. „Jak můžeme překonat reakce za tyto hříchy? Hříchy, jichž jsme se dopustili, je v písmech vzácné nalézt. Jak nám může šástra říci, jak se osvobodit od reakcí našich hříšných činností? Požádejme tyto velké světce, kteří se zde shromáždili kvůli jagji. Určitě nám mohou sdělit nějaký proces, jak být vysvobozeni.“

Pundaríka s Ambaríšem přišli k sádhuům s velkou pokorou, podrobně vylíčili své hříšné činnosti a zeptali se, jak by mohli být zachráněni před Jamarádžovým trestem. Když světci uslyšeli o jejich hříšném životě, popisy byly tak hrozné, že zavřeli oči. Nikdo nedokázal předepsat jakékoliv odčinění takových hříchů. Byl tam jeden velký vaišnava, který stál v čele všech světců. Světcova slova dala souženým mužům naději. „Ó synu bráhmany. Ó synu kšatriji. Pokud hledáte osvobození od reakcí těchto odporných hříšných činností, musíte okamžitě odejít do Purušóttama kšetry. Toto místo je nejlepší ze všech tírth. Pán Purušóttama se tam zjevil v nanejvýš milostivé podobě, jelikož Ho potěšila oddanost Jeho oddaného, krále Indradjumny. Uctíváním Džagannátha nejenže budete osvobozeni od hříchu, ale získáte osvobození. Pouhým Jeho daršanem budete zbaveni reakcí za všechny hříšné činnosti. Přijměte útočiště u Džagadíší sídlícího v Utkala Pradeši na vrcholu Níláčaly, modré hory. Tento nanejvýš milostivý Pán vám určitě splní vaše přání.“

Po vyslechnutí této dobré rady od vaišnavy se Pundaríka s Ambaríšem šťastně vydali na cestu do Purušóttama kšetry. Tím, jak poslouchali a opakovali slávu Pána Džagannátha, stali se odříkavými. Vzdali se špatné společnosti a začali praktikovat oddanou službu. Po několika dnech došli do Purí dhámu. Vykonali posvátnou koupel v oceánu a šli do chrámu. U vchodu složili dandavaty. Tehdy však nebyli schopni Božstva Pána spatřit. Jejich srdce sevřela úzkost a rozhodli se postít, dokud nebudou moci získat daršan Pána. Neustále zpívali svatá jména. Třetí noc uviděli jakousi záři vycházející z chrámu. Oddaní pokračovali v pústu a intenzivně zpívali svatá jména Pána. Sedmého

večera nakonec získali daršan Pána Džagannátha. Pundaríka a Ambaríša, zbaveni znečištění a plni transcendentního poznání a blaženosti, strávili zbytek svých životů službou Pánu Džagannáthovi v Jeho dhámu.